

De charme van het vak

Johan Oostwouder werkt al 28 jaar als kraanmachinist, maar saai wordt het werk niet. “Het werk is afwisselend, je werkt buiten en samen met collega’s maak je iets. Dat is de charme van het vak. Helaas is het beeld van ons werk vaak anders.”

Tekst en foto’s: Marjolein van Woerkom

Op zijn 6,5-tonner draait hij deze ochtend op een bouwproject in Nijkerkerveen. Het werk is maar voor een halve dag. Waar hij vanmiddag en morgen heen gaat, weet hij nog niet. “Ik krijg het vanzelf wel te horen. Soms zitten we wekenlang op een project, soms is het elke dag een andere locatie. Beide hebben hun charme. Enkele weken geleden was ik hier en stond er eigenlijk nog niets. Nu ben ik er weer voor een bodemafsluiting, zodat er straks woningen en appartementen kunnen worden opgebouwd. Zo begint het langzaam vorm te krijgen. Ik vind het mooi dat je op deze manier samen iets maakt.”

Aan de andere kant vindt hij het ook wel prettig om alleen op pad te gaan. “Dat doe ik ook graag.

Je spreekt de uitvoerder, krijgt een tekening mee en je mag het voor de rest zelf uitzoeken. Die verantwoordelijkheid vind ik prettig. Het geeft een gevoel van vrijheid dat je het naar eigen inzicht kunt vormgeven, zonder iemand erbij te hebben die meekijkt en je controleert.”

HET VAK INGEROLD

Johan werkt al dertien jaar als kraanmachinist voor Smink Infra in Nijkerk. Daarvoor werkte hij bij twee verschillende loonbedrijven. “Het grappige is dat ik nooit had bedacht dit werk te gaan doen”, zegt hij. Hij volgde ooit de opleiding Veehouderij met het idee het melkveehouderijbedrijf van zijn vader over te nemen. Na de afronding van zijn studie kwam hij bij een loonbedrijf terecht,

NAAM:
JOHAN OOSTWOUDER

WERKZAAM BIJ:
SMINK INFRA

SINDS:
1992

FUNCTIE:
KRAANMACHINIST

waar hij al snel op de kraan werd gezet. “Ze vonden mij wel heel handig en hebben me een poosje op de kraan laten draaien. Zo ben ik het vak ingerold”, aldus Johan. Terug naar het melkveehouderijbedrijf was toen geen optie meer. “Ik heb het er wel met mijn vader over gehad, maar ook hij zei: blijf maar op die kraan. Financieel gezien was het toen al niet aantrekkelijk meer om het melkveehouderijbedrijf over te nemen.”

‘HET GEEFT EEN GEVOEL VAN VRIJHEID DAT JE HET NAAR EIGEN INZICHT KUNT VORMGEVEN’

Hij begon op een minigraver, werkte zich op tot een twintigtons rupskraan en zit nu al dertien jaar op zijn ‘eigen’ 6,5-tonner. “Ik heb hem nog net niet zelf uitgekozen en gekocht, maar ik ben er wel verantwoordelijk voor”, vertelt Johan. Dertien jaar op dezelfde machine lijkt saai, maar voor Johan niet. “Het is heel afwisselend werk, je bent onder de mensen, je werkt buiten en telkens op een andere locatie. Die aspecten maken het werk voor mij erg leuk. Ik ken de machine door en door en die ervaring is handig als je telkens op een andere locatie werkt. Ik werk erop zonder te hoeven nadenken.”

NIEUWE TECHNIEKEN

De grootste uitdaging kwam voor hem misschien wel anderhalf jaar geleden. Hij kreeg een draaikantelstuk aan zijn kraan. “Ik had het idee helemaal weer opnieuw te moeten leren kranen. De eerste drie maanden heb ik me echt ontzettend afhankelijk gevoeld. Met een vaste bak wist ik precies wanneer ik vlak stond en wanneer niet. Met het draaikantelstuk dacht ik dat ik vlak stond, maar als je de bak naar je toehaalde, bleek dat niet zo te zijn”, legt hij uit. Toch wil hij nu nooit meer anders. “O wee wie hem eraf haalt. Het werkt zoveel gemakkelijker. Je hoeft niet meer

vlak te staan, je kunt bij alle hoekjes en je bent veel flexibeler. Ik kan nu weer blind met deze machine aan de gang”, stelt Johan vast. Het is een kwestie van doen, meent hij.

SWITCH

Of hij ooit nog iets anders zou willen leren? “Buldoermachinist, dat lijkt me ook erg leuk, maar daar zet ik me toch niet toe. Behalve dat het ook een uitstervend beroep is, zou het betekenen dat ik een andere werkgever moet zoeken. Nu heb ik een vaste baan, thuis een gezin, ik weet wat ik heb.”

Toch heeft hij dertien jaar geleden de stap gewaagd. Van een agrarisch loonbedrijf switchte hij naar een bedrijf in de grond-, weg- en waterbouw. “Daar heb ik toentertijd specifiek voor gekozen. Dat had vooral te maken met de werktijden. Ik had toen net een gezinnetje en dat rijmde gewoonweg niet met alle overuren die ik maakte bij het loonbedrijf. ‘s Avonds wist ik nooit hoe laat ik thuis zou zijn. Mijn gezin en ik hadden structuur nodig. Ze zeggen dat loonwerk een roeping is. Ik heb het ook met veel plezier gedaan, maar mijn gezin wil ook aandacht. Die kan ik nu geven. Ik werk elke dag van zeven tot vier uur en dan ben ik klaar. Het maakt niet uit of het werk af is of niet. Morgen is er weer een nieuwe dag.”

MENTALITEIT

Het baart hem wel zorgen dat er steeds minder kwalitatief goed personeel te vinden is in de sector. “Ik denk dat het vooral te maken heeft met de mentaliteit van de jongeren. Ze willen bijvoorbeeld niet meer op zaterdag werken en willen ook andere dingen doen. Daarnaast denk ik dat er geen goed beeld heerst van wat wij doen. Ik heb zo nu en dan stagiairs en die denken dat ons werk moeilijk is, dat we veel met de hand doen, dat het zwaar werk is, maar kijk naar dat draaikantelstuk. Dat maakt het werk alleen maar gemakkelijker. Het werk is niet meer zwaar. We hoeven nauwelijks nog wat met de hand te tillen. Natuurlijk staan we wel eens met de schop in de hand. Dat hoeft niet, maar ik vind dat geen probleem. Samen doen we de klus. Die kameraadschap, met collega’s onderling, dat is de charme van het vak.”

SERIE: MACHTIG MOOI

Goed personeel vinden is al een tijd problematisch. Werkgevers struinen scholen af en vacatures zijn er in overvloed, maar het blijft lastig de juiste werknemer voor de juiste plek te vinden. Daarom is het wellicht ook eens goed om je als werkgever in die ander te verdiepen. Hoe laat je zien dat de sector een machtig mooie plek is om te werken? Hoe breng je dat goede gevoel over aan die potentiële werknemer? Verplaats je eens in hem of haar, waardoor die zoektocht misschien wat minder moeilijk wordt. In deze serie laten we jonge medewerkers aan het woord die vertellen hoe zij hun werk ervaren, wat er goed gaat, wat er beter kan en hoe zij manoeuvreren in de cumelasector, want dat het een machtig mooie sector is om in te werken, daar zijn we het allemaal wel over eens.

‘JE BENT ONDER DE MENSEN, JE WERKT BUITEN, TELKENS OP EEN ANDERE LOCATIE’

HOE BEN JE DE SECTOR INGEROLD?

Deed de opleiding Veehouderij, maar kwam bij een loonwerker op de kraan te werken en bleef in die werkzaamheden hangen.

WAT VIND JE HET ALLERLEUKSTE?

“Het is heel afwisselend werk, je bent onder de mensen, je werkt buiten en telkens op een andere locatie.”

WAAR HEB JE EEN HEKEL AAN?

“Niets wat ik zo kan bedenken.”